

Victòria històrica dels independentistes flamencs

El N-VA aconseguix 27 escons i passa a ser el primer partit d'àmbit federal · El seu dirigent diu, de Bèlgica: 'Ja són dues democràcies'

La **N-VA**, el partit independentista flamenc, ha estat el més votat en les **eleccions generals** de Bèlgica, un fet històric que tindrà conseqüències. El dirigent independentista, Bart De Wever, ha dit que Bèlgica ja eren dues democràcies. La N-VA ha guanyat a Flandes amb molta claredat i a Valònia i a Brussel·les han guanyat els **socialistes**. Els independentistes de la N-VA sumaran 27 diputats, un més que no el partit socialista. L'extrema dreta independentista del **Vlaams Belang** ha perdut vots, però encara tindrà 12 diputats.

La **N-VA**, un partit relativament nou que en les eleccions anteriors es va presentar aliat amb la democràcia cristiana, ha estat el vencedor de les eleccions federals. La Nova Aliança Flamenca tindrà el grup majoritari tant de la cambra baixa com del senat, cosa que és una victòria històrica. A Flandes, on la victòria de la N-VA és incontestable, ocupen el segon lloc els democristians (**CD&V**) del primer ministre sortint, Yves Leterme, que han aconseguit un 17,8% del sufragi. A Valònia els socialistes n'han aconseguit un 33,9% i han deixat els liberals del MR al segon lloc (26,4%).

Ara que la majoria de partits flamencs són nacionalistes, els independentistes de l'ultradreta xenòfoba, el **Vlaams Belang**, també s'han enfonsat, igual que els liberals de l'**Open VLD**, que l'electorat ha castigat per haver fet caure la coalició que governava l'estat en plena crisi de l'euro.

Les negociacions per a formar un govern federal es preveuen complicades en una Bèlgica a les portes de la presidència de torn de la Unió Europea i en plena crisi de deute públic. Ahir els partits valons van reaccionar amb molt d'escepticisme als resultats, perquè els independentistes flamencs hauran de formar el govern belga, el que precisament volen fer desaparèixer. Però, al programa electoral de la N-VA, no hi figura la independència a curt terme, encara que s'hagi compromès a convertir Bèlgica en una confederació.

De Wever pot renunciar a ser el primer ministre d'un país que ell veu transformat en una confederació de dos estats autònoms, Flandes i Valònia, amb més competències polítiques i econòmiques i amb poca cosa més en comú que la monarquia i la defensa; en aquest cas, el president del partit socialista való, Elio Di Rupo, podria esdevenir el primer cap d'estat de la minoria francòfona. Ara, aquesta concessió de Wever va lligada a la condició que el nou govern federal resolgui l'etern conflicte lingüístic entre flamencs i valons a la perifèria de Brussel·les.

Amb aquest repartiment de vots, s'espera que, des d'avui mateix, comencin unes llargues i complicades converses per a formar un executiu federal que emprengui una reforma d'estat que permeti la convivència de flamencs i valons. Les negociacions, doncs, és possible que s'allarguin més enllà de l'1 de juliol, quan Bèlgica ha de succeir a Espanya a la presidència rotatòria de la Unió Europea.

14 juny 2010

Una notícia de VilaWeb.cat
Edició GENERAL
<http://www.vilaweb.cat>
[Enllaç permanent](#)